

[Per Hækkerup.]

for de unge selv, at de får så god en oplysning om erhvervsmulighederne som muligt, men det har også en direkte interesse for landets produktionsliv, at så mange unge som muligt får lejlighed til at finde deres rette plads og derved kommer til mest effektivt at medvirke i produktionslivet. I en periode, hvor der tales om, at vi skal interessere os for at øge produktiviteten i samfundet, ville det derfor have været en fordel, om loven var blevet ført ud i livet så hurtigt, som det oprindeligt var forudsat. Jeg må derfor beklage, at det har været nødvendigt med denne udsættelse, men skal på mit partis vegne anbefale, at vi godkender og accepterer det af den højtærede økonomi- og arbejdsminister fremsatte lovforslag.

Kryger: Loven om erhvervsvejledning skulle jo have været til revision i indeværende samling, men er af den højtærede økonomi- og arbejdsminister ønsket forlænget i uændret form, sådan som loven blev vedtaget i slutningen af marts 1953. Som begrundelse anfører den højtærede minister, at de erfaringer, der er gjort på erhvervsvejledningens område, ikke er tilstrækkeligt underbygget, således at det materiale, man har på nuværende tidspunkt, ikke giver tilstrækkeligt grundlag for at bedømme lovens virkninger. På mit partis vegne skal jeg anbefale forslaget om, at lovens revision udskydes til folketingsåret 1958-59, da der jo ikke vil være grundlag for en revision, når den, der har bedst føling med lovens virkninger, ikke mener, at det foreliggende materiale er tilstrækkeligt til at bedømme disse. Men selv om mit parti vil anbefale at stemme for udsættelse af lovens revision, kan jeg ikke undlade at komme med et par enkelte bemærkninger i anledning af denne udsættelse.

Loven om erhvervsvejledning blev vel til navnlig ud fra hensynet til de store årgange, som ville melde sig på arbejdsmarkedet i tiden fra 1953-54 til omkring 1960, idet man indså, hvor vanskeligt det ville blive for adskillige unge at finde frem til det erhverv, som havde deres særlige interesse, på grund af den store tilgang til erhvervslivet, der ville komme.

Om selve loven hersker der vel ingen

uensighed i det høje ting; jeg mindes dog tydeligt den kritik, der af den højtærede ministers partifælle, det ærede medlem fru Nina Andersen, blev fremsat over for den daværende socialminister, det ærede medlem hr. Poul Sørensen, for ikke at have handlet hurtigt nok med hensyn til denne lovs gennemførelse. Berettigelsen heraf skal ikke diskuteres nu, men det er vel ikke urimeligt, at jeg udtrykker min forbavselse over, at der skulle gå omtrent 2 år, inden loven trådte i kraft på en effektiv måde, da det dog måtte have været rimeligt af hensyn til de unge straks at iværksætte de forarbejder, der påkrævedes.

Jeg udtrykte dengang den opfattelse, at arbejdet i væsentlig grad måtte lægges hen til skolerne og ikke bygge så meget på arbejdsanvisningskontorerne, og ud fra dette grundlag har jeg selv i disse år, selv om jeg har været udtrådt af tinget i nogen tid, forsøgt at følge netop denne lov med særlig interesse. Min erfaring er, at kontakten mellem skolen og hjemmet så afgjort er det bedst mulige grundlag at opbygge loven om erhvervsvejledning på, da det har vist sig ved de undersøgelser, jeg selv har foretaget, at det netop er skolelederne og skolens folk, forældrene henvender sig til i langt de fleste tilfælde; det anser jeg også for at være det mest naturlige, da skolens lærere jo gennem flere år har fulgt eleverne og derfor er dem, der har størst mulighed for at have kendskab til de enkeltes evner og anlæg.

Det er også med glæde, jeg har set, hvorledes netop skolens folk, som har lettest anledning til at fremskaffe de lokaler, der er påkrævet, har forsøgt på gennem erhvervsvejledningen at trække mænd og kvinder til ude fra det praktiske erhvervsliv for at tage de unge, som står over for at skulle ud på arbejdsmarkedet og se sig om efter et arbejde, ind til en slags forhandling, en slags spørgetime, hvor de kunne få såvel en maskinarbejder som en maskinmester, en maler, en snedker, en købmand, og hvem man ellers kan regne med de unge er interesserede i at høre, til at udtale sig om de spørgsmål, som de unge har vanskeligheder ved at blive klar over.

Netop på grundlag af de erfaringer, jeg i hvert tilfælde selv har høstet, og ud fra det, som var tanken med denne lovs ved-